

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/8/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8022200547
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:8022200547.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu Mgr. Michala Novotného a JUDr. Petry Vysaníkovej, v právnej veci žalobcu: O. C., D. XX.XX.XXXX, N. G. Č.. XXXX/XX, Z., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska č. 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. s.: UPS/US1/SSZOSK/ZAM/2022/1921, č. z.: 2022/137983 zo dňa 21.07.2022, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach č. k. PO-5Sa/22/2022 - 72 zo dňa 16.08.2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Správneho súdu v Košiciach č. k. PO-5Sa/22/2022 - 72 zo dňa 16.08.2024 sa mení tak, že rozhodnutie žalovaného č. s.: UPS/US1/SSZOSK/ZAM/2022/1921, č. z.: 2022/137983 zo dňa 21.07.2022 sa zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania pred správnym a kasačným súdom v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Správny súd v Košiciach rozsudkom č. k. PO-5Sa/22/2022 - 72 zo dňa 16.08.2024 (ďalej „napadnutý rozsudok“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. s.: UPS/US1/SSZOSK/ZAM/2022/1921, č. z.: 2022/137983 zo dňa 21.07.2022 (ďalej „preskúmané rozhodnutie“). Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné č. k.: HE2/ASK/ZAM/2022/275 zo dňa 11.05.2022 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné (ďalej aj „úrad“) podľa § 36 ods. 1 písm. g) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vyradil žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 01.01.2018. V odôvodnení uviedol, že dňa 08.12.2021 úrad na základe doručeného oznámenia Sociálnej poisťovne-ústredie, Bratislava zistil, že účastníkovi konania bol priznaný starobný dôchodok od 01.01.2018 rozhodnutím zo dňa 22.02.2021. Podľa § 36 ods. 1 písm. g) citovaného zákona je deň priznania starobného dôchodku dňom vyradenia účastníka konania z evidencie uchádzačov o zamestnanie. K námietke účastníka, že dátumom rozhodným pre vyradenie z evidencie uchádzačov o zamestnanie je dátum 04.04.2021, odkedy mu Slovenská pošta, a. s. začala vyplácať starobný dôchodok a že žiada doplatiť pomoc v hmotnej núdzi, keďže stále je osobou v hmotnej núdzi, uviedol, že rozhodujúcou skutočnosťou pre vyradenie z evidencie uchádzačov o zamestnanie v prípade účastníka je deň priznania starobného dôchodku a čo sa týka pomoci v hmotnej núdzi, poukázal na stanovisko rovnakého úradu pri uplatňovaní nároku na pomoc v hmotnej núdzi vrátane žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi potrebnej pre uplatnenie tohto nároku.

3. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí zopakoval zistený skutkový stav, najmä, že príslušný úrad účastníka zaradil do evidencie uchádzačov o zamestnanie na základe písomnej žiadosti odo dňa 08.02.2012. Dňa 08.12.2021 úrad na základe oznámenia Sociálnej poisťovne zistil, že mu bol priznaný starobný dôchodok od 01.01.2018 rozhodnutím zo dňa 22.02.2021. Na základe toho prvostupňový správny orgán vydal prvostupňové rozhodnutie. Poukázal na § 36 ods. 1 písm. g) zákona č. 5/2004 Z. z. s tým, že rozhodujúcou skutočnosťou pre rozhodnutie o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie v prípade účastníka konania je deň priznania starobného dôchodku, ktorý mu bol priznaný od 01.01.2018. Dôvody uvedené v odvolaní nie sú právne relevantné. Nárok na pomoc v hmotnej núdzi je samostatným nárokom a vyradenie účastníka konania z evidencie uchádzačov o zamestnanie nebráni jeho uplatneniu.

4. Správny súd v napadnutom rozsudku mal zato, že podľa účinnej právnej úpravy rozhodol žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán zákonne, keď aplikovali § 36 ods. 1 písm. g) zákona č. 5/2004 Z. z., ktoré je kogentným ustanovením a nemohli rozhodnúť iným spôsobom. Zdôraznil, že predmetom konania nie je konanie o vyplatení, respektíve doplatení dávky v hmotnej núdzi, ale konanie o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie a preto súd nemohol rozhodnúť spôsobom, ako sa domnieva žalobca, kedy by rozhodol o doplatení dávky v hmotnej núdzi. Poukázal na administratívny spis, z ktorého je nepochybné, že žalobca si musel byť pri podaní žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie vedomý toho, že pokiaľ mu bude priznaný starobný dôchodok, bude vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Z obsahu administratívneho spisu zároveň vyplýva, že dňa 08.12.2021 prvostupňový orgán na základe doručeného oznámenia Sociálnej poisťovne - ústredie zistil, že žalobcovi bol priznaný starobný dôchodok od 01.01.2018 rozhodnutím zo dňa 22.02.2021.

5. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca. Poukázal na potvrdenia úradu zo dňa 29.06.2020, z ktorých vyplýva, že je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 08.02.2012 a pokiaľ tieto potvrdenia neboli zrušené, potom platia. Ďalej namietal, že ho žalovaný z evidencie vyškrtol aj späťne, čo je protizákonné. Poukázal na nesprávny výklad o „akejsi návšteve jeho obydlija, nakoľko máme pošty ...“. Požiadal Sociálnu poisťovňu Humenné, že dňom 03.08.2020 by rád vstúpil do stavu byť dôchodca, čo sa aj stalo, „nakoľko bol 1 deň pred termínom a 38 dní ostalo naozaj sporných, t. j. 29.06.2020 a 03.08.2020“. Rozsudok správneho súdu je nezákonný, pretože sa zviazol na vlne žalovaného. Napokon namietal, že správny súd ho opomenul poučiť o tom, že v tomto konaní nemusí byť zastúpený advokátom. Požadoval nemajetkovú ujmu od žalovaného.

6. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 28.11.2024. Osobitne poukázal na existenciu zákonnej prekážky pre zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, ktorou je skutočnosť priznania starobného dôchodku v nadväznosti na § 34 ods. 14 písm. e) zákona č. 5/2004 Z. z. Prvostupňový orgán vyplácal žalobcovi na základe podanej žiadosti pomoc v hmotnej núdzi v období od 01.02.2012 do 31.12.2019, kedy zanikol nárok na pomoc v hmotnej núdzi z dôvodu nepreukázania uplatnenia zákonného nároku na starobný dôchodok. Od 01.01.2020 úrad neevidoval žiadnu novú žiadosť o pomoc v hmotnej núdzi z jeho strany. Žiadal, aby súd kasačnú sťažnosť zamietol.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom ako aj dôvodmi kasačnej sťažnosti, ktorými nebol viazaný (§ 453 ods. 2 SSP), zistil, že napadnutý rozsudok je potrebné zmeniť z nasledovných dôvodov:

8. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 01.01.2018 z dôvodu, že týmto dňom mu mal byť podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne - ústredie, Bratislava priznaný starobný dôchodok. Žalobca v kasačnej sťažnosti najmä namietal, že k odňatiu malo dôjsť od dátumu, kedy mu začal byť skutočne vyplácaný starobný dôchodok a nie späťne od 01.01.2018.

9. Z administratívneho spisu bolo zistené, že žalovaný aj prvostupňový orgán vychádzali z potvrdenia Sociálnej poisťovne, ústredie vydaného dňa 03.12.2021 v znení: „Menovanému bol priznaný starobný dôchodok od 01. januára 2018 rozhodnutím zo dňa 22. februára 2021. Odpis rozhodnutia pre úradné účely zasielame do rúk menovaného.“

10. Z úradnej činnosti je kasačnému súdu známe, že na základe žiadosti žalobcu zo dňa 03.08.2020 prvostupňovým rozhodnutím číslo: 550 520 6245 0 zo dňa 22.02.2021 Sociálna poisťovňa ústredie priznala žalobcovi starobný dôchodok od 04.08.2017, kedy dosiahol dôchodkový vek. Zároveň rozhodnutím z tohto istého dňa mu zvýšila starobný dôchodok od 01.01.2018, od 01.01.2019, od 01.01.2020 a od 01.01.2021. Na základe jeho odvolania generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne rozhodnutím zo dňa 19.08.2021 prvostupňové rozhodnutia potvrdil a jeho odvolanie zamietol. Krajský súd v Prešove ako správny súd rozsudkom sp. zn. 3Sa/22/2021 zo dňa 14.07.2022 zrušil odvolacie rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 19.08.2021. Právoplatnosť tohto rozsudku nastala dňom 12.08.2022. Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne v novom odvolacom konaní vydal odvolacie rozhodnutie zo dňa 02.12.2022, ktorým zmenil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 22.02.2021 a priznal žalobcovi starobný dôchodok od 04.08.2017 s valorizáciami za obdobie rokov 2018 až 2023, vždy od 01.01. konkrétného roka. Toto rozhodnutie bolo zo strany žalobcu opätovne napadnuté správnu žalobou, o ktorej rozhodol Správny súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. PO-2Sa/9/2023 zo dňa 14.08.2024. Správny súd žalobu zamietol a žalobca podal voči rozsudku kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol tunajší súd rozsudkom sp. zn. 7Ssk/102/2024 zo dňa 28.05.2025 tak, že zmenil rozsudok správneho súdu a zrušil rozhodnutie žalovanej z 02.12.2022 a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

11. Podľa § 36 ods. 1 písm. g) zákona č. 5/2004 Z.z. v znení účinnom ku dňu 15.08.2022 (právoplatnosť preskúmaného rozhodnutia) úrad vyradí uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom priznania starobného dôchodku alebo dňom dovŕšenia veku potrebného na nárok na starobný dôchodok u poberateľa invalidného dôchodku podľa osobitného predpisu 15) alebo dňom zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie, ak deň priznania starobného dôchodku predchádza dňu zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Podľa § 36 ods. 6 citovaného zákona doklad o priznaní starobného dôchodku alebo doklad o tom, že invalidný dôchodok sa odo dňa dovŕšenia dôchodkového veku považuje za starobný dôchodok na účely odseku 1 písm. g) poskytuje úradu Sociálna poisťovňa na požiadanie úradu.

Podľa § 34 ods. 14 písm. e) citovaného zákona do evidencie uchádzačov o zamestnanie sa nezaraďujú občania, ktorí majú priznaný starobný dôchodok alebo občania, ktorí majú priznaný invalidný dôchodok a dovŕšili vek potrebný na nárok na starobný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 135 ods. 1 SSP v znení účinnom do 31.05.2023 na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

Podľa § 215 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom k 15.08.2022 včas podané odvolanie má odkladný účinok, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Na úvod právneho posúdenia je potrebné konštatovať, že v zmysle § 36 ods. 1 písm. g) zák. č. 5/2004 Z. z. pre rozhodnutie o vyradení uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie je (okrem iného) rozhodujúcim okamihom deň priznania starobného dôchodku. Podľa § 135 ods. 1 SSP účinného do 30.06.2023 správny súd vychádza zo skutkového a právneho stavu v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Pre daný prípad to znamená, že správny súd má povinnosť vychádzať zo skutkového stavu, aký tu bol ku dňu 15.08.2022. V tom čase bolo právoplatne zrušené odvolacie rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 19.08.2021, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku zo dňa 22.02.2021. Krajský súd v Prešove totiž vydal zrušujúci rozsudok sp. zn. 3Sa/22/2021 dňa 14.07.2022 a rozsudok nadobudol právoplatnosť 12.08.2022. Ku dňu 15.08.2022 teda opätovne prebiehalo odvolacie konanie voči prvostupňovému rozhodnutiu o priznaní starobného dôchodku zo dňa 22.02.2021 a prvostupňové rozhodnutie právoplatné nebolo.

13. V zmysle § 215 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z. z. má podané odvolania odkladný účinok, ak v tomto zákone nie je uvedené inak. Odkladný účinok znamená, že vykonateľnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia sa odkladá do rozhodnutia o odvolaní. Výnimky z tejto zásady ustanovuje cit. zákon v odseku 6 tohto ustanovenia; pre tu prejednávany prípad je relevantné písmeno b), podľa ktorého odkladný účinok nemá odvolanie podané proti rozhodnutiam vydaným podľa § 179 ods. 1 písm. a) cit. zákona, teda aj proti rozhodnutiu o dôchodkovej dávke. Preto odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu zo dňa 22.01.2021,

ktorým mu bola priznaná dôchodková dávka, odkladný účinok nemá a je predbežne vykonateľné, hoci nie je právoplatné.

14. V tejto súvislosti je potrebné zodpovedať otázku, či je pre naplnenie hypotézy § 36 ods. 1 písm. g) zák. č. 5/2004 Z. z. potrebné právoplatné priznanie starobného dôchodku, alebo postačí, aby toto rozhodnutie bolo predbežne vykonateľné, ako v danom prípade. Podľa názoru kasačného súdu je potrebné, aby o priznaní starobného dôchodku bolo právoplatne rozhodnuté. V rámci odvolacieho konania totiž môže dôjsť nielen k zmene sumy priznaného dôchodku, ale aj k zmene dátumu jeho priznania, preto predbežná vykonateľnosť neprávoplatného rozhodnutia nie je sama osebe zárukou správneho zistenia objektívnej právnej skutočnosti - dňa priznania starobného dôchodku.

15. Pokiaľ prvostupňové rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku zo dňa 22.02.2021 nie je právoplatné, nie je možné ustáliť deň jeho priznania. Žalovaný, ktorý vydal preskúmané rozhodnutie dňa 21.07.2022 (po zrušení odvolacieho rozhodnutia o priznaní starobného dôchodku), tak nemohol vychádzať z prvostupňového neprávoplatného rozhodnutia o jeho priznaní zo dňa 22.02.2021.

16. Pre naplnenie hypotézy § 36 ods. 1 písm. g) zák. č. 5/2004 Z. z. je relevantný deň (prvotného) priznania starobného dôchodku, nie deň jeho následného zvýšenia. V danom prípade na okolnosť, či a kedy bol žalobcovi priznaný starobný dôchodok, prvostupňový správny orgán vykonal dokazovanie oboznámením sa s oznámením Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 03.12.2021. Z toho istého potvrdenia vychádzal aj žalovaný pri vydaní preskúmaného rozhodnutia zo dňa 21.07.2022. V prvom rade je zrejmé, že toto potvrdenie pri dátume priznania starobného dôchodku vychádzalo nie z rozhodnutia o priznaní starobného dôchodku z 22.02.2021, ale z rozhodnutia o jeho valorizácii z tohto istého dňa, keď ako dátum priznania uviedlo dátum prvej valorizácie 01.01.2018. Odhliadnuc od uvedeného, medzičasom sa toto potvrdenie stalo neaktuálne, keďže po jeho vydaní zostali obe rozhodnutia zo dňa 22. februára 2021 neprávoplatné z dôvodu zrušenia k nim prislúchajúceho odvolacieho rozhodnutia a vrátenia veci na nové odvolacie konanie. Žalovaný tak nedostatočne zistil skutkový stav ohľadne podstatnej skutočnosti pri rozhodovaní o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie a to, aký je deň priznania starobného dôchodku žalobcovi a jeho rozhodnutie je tak predčasné.

17. Túto vadu administratívneho konania nezistil ani správny súd, pretože nemal k dispozícii administratívny spis Sociálnej poisťovne o priznaní starobného dôchodku žalobcovi a vychádzal z administratívneho spisu žalovaného, kde sa nachádza len vyššie uvedené potvrdenie Sociálnej poisťovne zo dňa 03.12.2021. Toto potvrdenie však vzhľadom na nové skutočnosti, ktoré sa udiali po tomto dátume, stratilo svoju aktuálnosť. Na túto skutočnosť ex offio prihliadol kasačný súd v zmysle § 453 ods. 2 SSP, časť prvej vety za bodkočiarkou.

18. Sťažnostné námietky žalobcu sú však neopodstatnené. Pokiaľ žalobca namietal, že vyradeniu z evidencie bránia potvrdenia prvostupňového správneho orgánu zo dňa 29.06.2020 o tom, že je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a poberá pomoc v hmotnej núdzi, k tomu kasačný súd uvádza, že tieto potvrdenia boli aktuálne ku dňu ich vystavenia, teda ku dňu 29.06.2020. V tom čase bol žalobca skutočne evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, pretože prvostupňové rozhodnutie o jeho vyradení bolo vydané až 11.05.2022. Vydanie týchto potvrdení neznamená, že sa po ich vydaní nemôže zmeniť skutkový a právny stav (napr. priznanie starobného dôchodku), na základe čoho následne mohlo byť vydané rozhodnutie o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie.

19. K jeho námietke, že nemohol byť vyradený z evidencie spätne, ale najskôr dňom 03.08.2020, kedy požiadal Sociálnu poisťovňu o priznanie starobného dôchodku, kasačný súd uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 1 písm. g) zákona č. 5/2004 Z. z. v prípade priznania starobného dôchodku ustanovuje ako jediný právne významný moment, odkedy bude uchádzač z evidencie vyradený, deň priznania starobného dôchodku, a nie iný deň, napr. deň podania žiadosti o starobný dôchodok, deň vydania rozhodnutia o jeho priznaní či deň, kedy začal byť starobný dôchodok vyplácaný do rúk poistenca. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 7Ssk/47/2024, podľa ktorého za „deň priznania“ v zmysle cit. § 105 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. sa nepovažuje dátum vydania rozhodnutia, ale dátum, odkedy sa (spätne, porov. § 112 ods. 1) priznala príslušná dôchodková dávka (porov. napríklad rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžso/12/2015, 9Sžso/7/2015, 7Sžsk/4/2016 a 7Sžsk/101/2018). Z uvedeného vyplýva, že ak sa správny orgán o tejto skutočnosti dozvie až po dni

priznania tohto dôchodku, je povinný rozhodnúť o vyradení z evidencie spätne, teda k tomuto dňu, aj keď predchádza dňu vydania rozhodnutia o vyradení.

20. Kasačný súd identifikoval aj niekoľko námietok, ktoré vzhľadom na nejasnú formuláciu a čiastočnú nečitateľnosť kasačnej sťažnosti nie je možné vecne posúdiť, napríklad ak žalobca poukazuje na nesprávny výklad „o akejsi návšteve jeho obydliá“, ... „nakoľko máme pošty a nimi aj zasielané avíza“, atď.

21. Napokon kasačný súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj sťažnostnú námietku, že správny súd žalobcu opomenul poučiť, že ako sťažovateľ nemusí byť zastúpený advokátom. Kasačný súd v poučení v odseku 2 jasne uviedol, že povinnosť byť zastúpený v konaní o kasačnej sťažnosti advokátom neplatí, ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP, čo je správna žaloba v sociálnych veciach, teda tento prípad. Žalobca nebol v tomto ohľade ukrátený na svojich procesných právach.

22. Z vyššie uvedeného dôvodu, ktorý zistil kasačný súd zo svojej úradnej činnosti (a na ktorý žalobca kasačnej sťažnosti neupozornil, hoci objektívne mal vedomosť o vydaní zrušujúceho rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Sa/22/2021 zo dňa 14.07.2022), kasačný súd podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil napadnutý rozsudok správneho súdu tak, že zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. e) SSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní žalovaný opätovne zistí skutkový stav týkajúci sa základnej skutočnosti potrebnej pre rozhodnutie o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie, a to, odkedy bol žalobcovi priznaný starobný dôchodok v zmysle požiadaviek na rozhodnutie o jeho priznaní uvedených v odôvodnení vyššie. Kasačný súd nemohol vyhovieť návrhu žalobcu na priznanie nemajetkovej ujmy, pretože takýto nárok účastníkovi konania pri súdnom prieskume rozhodnutia orgánu verejnej správy zo Správneho súdneho poriadku nevyplýva.

23. O náhrade trov celého konania vo vzťahu k žalobcovi bolo rozhodnuté podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 2 SSP tak, že ako úspešnému účastníkovi mu kasačný súd priznal právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania pred správnym a kasačným súdom v celom rozsahu.

24. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.